

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Lubomíra Velce a soudců JUDr. Jiřího Körblera a JUDr. Zuzany Sváčkové exekuční věci oprávněné: **Generali Pojišťovna a.s.**, IČO: 61859869, se sídlem Praha 2 - Vinohrady, Bělehradská 299/132, zast. Mgr. Janem Ševčíkem, advokátem, se sídlem Praha 5, Na Královně 862, proti povinnému: **D. P.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, za účasti manželky povinného: **M. P.**, nar. xxx, bytem xxx, okr. xxx, zas. JUDr. Janem Nohejlem, advokátem, se sídlem Praha 3, U Rajske zahrady 1912/3, **pro 572,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání manželky povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 29. září 2016, č. j. 72 EXE 4707/2015 - 42,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně **se p o t v r z u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh manželky povinného na zastavení exekuce v části týkající se příkázání pohledávky z jejích účtů u peněžního ústavu, prováděné na základě exekučních příkazů pověřeného soudního exekutora Mgr. Lukáše Křivánka, Exekutorský úřad Karlovy Vary, ze dne 14. 12. 2015, č. j. 181 EX 18278/15 - 43, a ze dne 9. 1. 2016, č. j. 181 EX 18278/15 - 61.

Zamítnutí návrhu odůvodnil zjištěním, že exekučně vymáhaný závazek povinného je závazkem vzniklým před uzavřením manželkou povinného akcentované smlouvy o manželském majetkovém režimu, jež byla uzavřena bez souhlasu oprávněné ve smyslu ust. § 719 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., (nový) občanský zákoník (dále jen „NOZ“). Protože uspokojení dluhu z majetku ve společném jmění manželů nebrání skutečnost, že dluh jen jednoho z manželů vznikl ještě před uzavřením manželství, soud prvního stupně uzavřel, že za shora popsaného skutkového stavu věci soudní exekutor v souladu s ust. § 42 odst. 2, 3 a 4 exekučního řádu po právu rozhodl o provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu manželky povinného u peněžního ústavu. Protože dle zákonné domněnky vyplývající z ust. § 262b odst. 2 o.s.ř. platí, že nebyl-li prokázán opak, má se za to, že i peněžní prostředky na takovém účtu manžela povinného by náležely do společného jmění manželů, soud prvního stupně uzavřel, že pouhý odkaz manželky povinného na uzavřenou smlouvu o manželském majetkovém režimu ze dne 18. 7. 2014 nebylo lze shledat relevantním důvodem pro závěr o naplnění podmínek pro navrhované zastavení exekuce ve smyslu ust. § 262b o.s.ř.

Proti tomuto usnesení podala manželka povinného včasné odvolání. Má za to, je soud prvního stupně vůbec nepochopil její argumentaci vycházející z úvahy, že jen stěží lze vést exekuci na majetek ve společném jmění manželů, k jehož vzniku vůbec nedošlo. Již jen z tohoto prostého důvodu nepřicházelo v úvahu posouzení věci samé na základě soudem prvního stupně zmíněných zákonných ustanovení týkajících se předmětného majetkového institutu. Ostatně tuto skutečnost měl a mohl zjistit sám soudní exekutor ještě před vydáním exekučního příkazu, neboť jí zmiňovaná smlouva o manželském majetkovém režimu, kterou

s povinným uzavírali ještě jako snoubenci a v níž se dohodli na zřízení režimu oddělených jmění od samého počátku trvání jejich manželství, je evidována v Seznamu listin o manželském majetkovém režimu vedeném podle notářského řádu (dále jen „Seznam listin“). Soudem prvního stupně akcentovaná hmotněprávní i procesněprávní ustanovení na ochranu třetích osob by bylo přípustné na daný případ aplikovat jen tehdy, pokud by alespoň po jistou dobu mezi ní a povinným společné jmění manželů existovalo. To však není tento případ. Jelikož občanským zákoníkem předvídaný smluvní režim společného jmění manželů je postaven na roveň režimům ostatním (režimu zákonnému a režimu založenému rozhodnutím soudu) pak zákonná ustanovení o společném jmění manželů nelze na daný případ použít ani subsidiárně. Navrhla proto, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že jejímu návrhu na zastavení exekuce příkázáním pohledávky z jejích účtů u peněžních ústavů bude vyhověno.

Oprávněná ve svém vyjádření k odvolání manželky povinného uvedla, že napadené usnesení soudu prvního stupně považuje za věcně správné. Navrhla proto, aby jej odvolací soud potvrdil.

Povinný se k odvolání své manželky nevyjádřil.

Odvolací soud jako soud funkčně příslušný [viz § 10 odst. 1 o.s.ř., ve spojení s § 45 odst. 1 a § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen „EŘ“)], z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o.s.ř., ve spojení s § 52 odst. 1 EŘ a § 254 odst. 1 o.s.ř.), a aniž ve věci nařizoval jednání, neboť účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili, dospěl k závěru o nedůvodnosti manželkou povinného podaného odvolání.

Přestože lze souhlasit s manželkou povinného v tom, že smluvním režimem může být zákonný režim společného jmění manželů zakotvený v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nahrazen od samého počátku, byla-li smlouva o manželském majetkovém režimu uzavřena snoubenci ještě před vznikem manželství, neznamená to ještě, jak se manželka povinného nesprávně domnívá, že již proto lze vůči ní bez dalšího vyloučit aplikaci i těch zákonných ustanovení, která se týkají ochrany tzv. třetích osob. Je sice pravdou, že v občanském zákoníku vymezené samostatné režimy společného jmění manželů jsou si postaveny naroveň, nelze však pominout, že mají (nutně musí mít) shodné právní důsledky ve vztahu ke třetím osobám. Tedy i v případě, kdy si snoubenci ve smyslu ust. § 716 NOZ ujednají manželský majetkový režim odlišný od zákonného režimu, a to již od okamžiku uzavření manželství, tak i pro takový případ platí, že taková smlouva se v souladu s ust. § 719 odst. 2 NOZ nesmí svým obsahem nebo účelem dotknout práv třetích osob, ledaže by taková třetí osoba se smlouvou souhlasila. Bez takového souhlasu totiž zmíněná smlouva není vůči ní právně účinná (viz § 719 odst. 2 NOZ in fine). Citované ustanovení je třeba vnímat jako základní, obecné zakotvení ochrany práv třetích osob při smluveném majetkovém režimu, tedy smluvní modifikaci zákonného majetkového režimu manžely nebo snoubenci. Právo třetí osoby totiž může být dotčeno kterýmkoliv ze smluvených režimů manželů, včetně režimu oddělených jmění. Proto soud prvního stupně správně, s implicitním odkazem na ust. § 732 věta druhá NOZ, ve svém rozhodnutí zohlednil, že i když exekucí vymáhaný dluh povinného vznikl ještě před uzavřením manželství povinného, bylo lze shledat přípustným exekuční postižení majetku ve společném jmění manželů. Za situace, kdy exekucí má být vydobyt dluh ze závazku vzniklého před zápisem smlouvy o manželském majetkovém režimu do Seznamu listin, aniž by zároveň s uzavřením takové smlouvy oprávněný vyslovil souhlas, lze v souladu s ust. § 42 odst. 2 a 3 EŘ postihnout i

takový majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl zákonný režim společného jmění manželů změněn. Ust. § 42 odst. 4 EŘ dokonce v takových případech výslovně umožňuje vést exekuci i příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu. Účty manželky povinného u peněžních ústavů tedy byly pověřeným soudním exekutorem postiženy po právu. Jestliže pak ust. § 262b odst. 2 o.s.ř., které s odkazem na ust. § 52 odst. 1 EŘ je aplikovatelné i v exekučním řízení, zakotvuje vyvratitelnou domněnku ve prospěch společného jmění manželů, bylo na manželce povinného, hodlala-li dosáhnout zastavení exekuce příkázáním pohledávky ze svých účtů, aby prokázala, že se na nich nacházejí pouze prostředky, které by náležely do jejího výlučného vlastnictví. V opačném případě není možné takovému návrhu vyhovět. Protože manželka povinného v tomto směru nic netvrdila, natož prokazovala, pak soud prvního stupně zcela správně shledal její návrh na částečné zastavení exekuce nedůvodným, neboť za dané procesní situace skutečně nebyly naplněny zákonné předpoklady nepřipustnosti takové exekuce dané hypotézou ust. § 262b odst. 2 EŘ.

Odvolací soud proto napadené usnesení podle § 219 o.s.ř. (ve spojení s ust. § 52 odst. 1 EŘ a § 254 odst. 1 o.s.ř.) jako správné potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení nebylo rozhodováno, neboť i o nich má být rozhodnuto ve zvláštním režimu upraveném v ust. § 87 a násl. EŘ.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o.s.ř.).

V Praze dne 10. března 2017

JUDr. Lubomír Velc v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
I. J.